

Waarom gaan we naar verre oorden als Balkonía, Costa la Pergola, Tuinesië of Rundumhausen ook veel te bieden hebben? Verslaggever William Pomp (35) gaat op vakantie in eigen streek. Deze zomer overnacht hij in enkele van de honderden Bed & Breakfasts in Groningen en Drenthe. Aflevering 1: B&B Aunty in Kolham.

Door William Pomp



▲ Trees Danes voor haar Bed & Breakfast Aunty. Foto's: Jan Willem van Vliet

Vroeg dag in Lente van 'Tante' Trees



▲ Tester William.

Heerlijk is dat. In de verzengende hitte na een rit op kokend asfalt bezweet van de motor stappen en dan – terwijl ik het riempje van mijn helm lospeuter – achter me horen: "Eerst maar even wat drinken?" Bed & Breakfast-houdster Trees Danes kan me niet blijer maken. Luttel seconden later serveert ze een ijskoude cola op de grote, koloniale eettafel in het centrale vertrek van haar B&B.

Vijf jaar runt Danes ("zeg maar Trees") nu *bed & broodje* Aunty in Kolham. De naam slaat niet op haar, maar is een eerbetoon aan haar in 2003 overleden tante, van wie ze het kapitaal erfde om de boel te verbouwen en vier kamers te creëren. De vier vertrekken zijn ingericht in de geest van de jaargetijden. Ik slaap in de kamer Lente, wat te zien is aan de zachte kleuren, foto's van het bloeiende Groninger landschap en drie nephycintjes in de vensterbank.

De kamer ziet er keurig uit. In de badkamer kun je van de vloer eten, zo schoon. Een langpoter die probeert binnen te dringen wordt door Trees nog even snel weggehaald. Gelukkig, zelf ben ik niet zo'n held op dat gebied.

Terwijl ik me voorbereid voor een tochtje in de omgeving, komt de regen ineens met bakken uit de lucht. Een zomerbui. Terwijl Trees bijna juichend naar buiten loopt vanwege de dorstige tuin, trek ik balend mijn motorjas weer uit.

Echtgenoot Jan – fotograaf van beroep – weet me op te beuren met een koud flesje bier. Gezellig! Later

blijkt dat de drankjes allemaal zijn inbegrepen bij de toch al schappelijke prijs van 40 euro voor een eenpersoonsovernachting.

Tijdens de bui valt op dat het uitzicht vanuit mijn kamer niet geweldig is. Een roestige paal met vier uit de kluiten gewassen satellietshotels en een zoi-oude radioantennes ontsieren het beeld. Wat een zenders zal die buurman kunnen ontvangen!

Gelukkig is de aanblik na de bui snel verruimd voor het schitterende Groninger landschap. Op slechts een paar honderd meter van Aunty lachen de bloeiende aardappelvelden. Bij het zien van een fakkeltoren komt het besef van 'heilige' grond. In 1959 werd hier bij boer Boon de eerste boring gedaan naar wat later de Slochter gasbel zou blijken. De aanzet tot de Nederlandse welvaart.

De avondlucht doet goed. Rond twaalfen val ik in slaap op het gerieflijk zachte bed. Tot 4.58 uur. In de binnenstad van Groningen, waar ik woon, ben ik op zondag gewend rond kwart voor tien gewekt te worden door beierende kerkklokken. Nu zijn het – bijna vijf uur vroeger – de hanen van Kolham die het tegen elkaar opnemen. Lekker landelijk... Na een mug een kopje kleiner te hebben gemaakt val ik weer in slaap.

Uiteindelijk wekken de geluiden van het ontbijt me. Het is heerlijk compleet. Als eega Jan tot besluit mij met zijn professionele apparatuur op prachtige wijze portretteert op mijn knalrode Yamaha, is het verblijf af. Aunty is een aanrader.

Niet te zacht, niet te hard

Elke week vraagt B&B-gast William om een gekookt eitje bij het ontbijt: niet te hard, maar ook niet te zacht. Welke uitbater slaagt er het beste in precies zo'n eitje op tafel te zetten?

Tester William: "Het zal lastig worden het ei (van eigen kippen) van Trees Danes deze zomer te overtreffen. De dooier is van de buitenkant lekker stevig en binnenin heerlijk zacht. Precies goed! Alleen jammer van het bloedvlekje in het eiwit. Eindcijfer 9."

Het geheim van Trees: "Zo'n groot formaat ei dompel ik driekwart onder in koud water en laat ik vier minuten koken."